ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2012 *

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα που απεικονίζουν θερμοσυσσωρευτές για θερμαντικά σώματα — Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα — Δεν δημιουργείται διαφορετική συνολική εντύπωση — Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-83/11 και T-84/11,

Antrax It Srl, με έδρα τη Resana (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον L. Gazzola, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τους G. Mannucci και A. Folliard-Monguiral, στη συνέχεια, από τους Folliard-Monguiral και F. Mattina,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

The Heating Company (THC), με έδρα το Dilsen (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον J. Haber, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά των αποφάσεων του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Νοεμβρίου 2010 (υποθέσεις R 1451/2009-3 και R 1452/2009-3), σχετικά με διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ των The Heating Company (THC) και Antrax It Srl,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, F. Dehousse (εισηγητή) και J. Schwarcz, δικαστές,

γραμματέας: C. Heeren, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα των προσφυγών που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Φεβρουαρίου 2011,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Μαΐου 2011,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαΐου και 27 Ιουνίου 2011,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα ανταπαντήσεως που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Αυγούστου και 19 Σεπτεμβρίου 2011,

έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα μέρη στις 25 και 29 Μαΐου 2012, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2012,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 27ης Ιουνίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

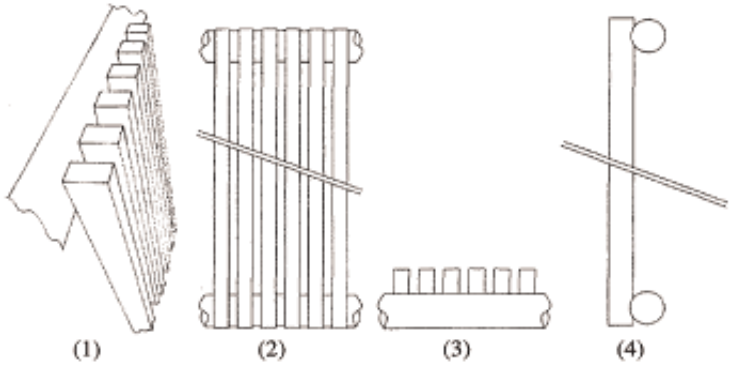
1 Η προσφεύγουσα Antrax It Srl είναι δικαιούχος οκτώ κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων με αριθμούς 000593959-0001 έως 000593959-0008, που κατατέθηκαν στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στις 25 Σεπτεμβρίου 2006 και δημοσιεύθηκαν στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων* στις 21 Νοεμβρίου 2006 και 20 Απριλίου 2009.

2 Όλα τα ως άνω σχέδια ή υποδείγματα απεικονίζουν, σύμφωνα με τις αιτήσεις καταχωρίσεως σχεδίων ή υποδειγμάτων που η προσφεύγουσα κατέθεσε ενώπιον του ΓΕΕΑ, υποδείγματα θερμοσυσσωρευτών («modelli di termosifoni») που προορίζονται να εφαρμοσθούν σε «θερμαντικά σώματα» υπαγόμενα στην κλάση 23.03 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, της 8ης Οκτωβρίου 1968, όπως τροποποιήθηκε.

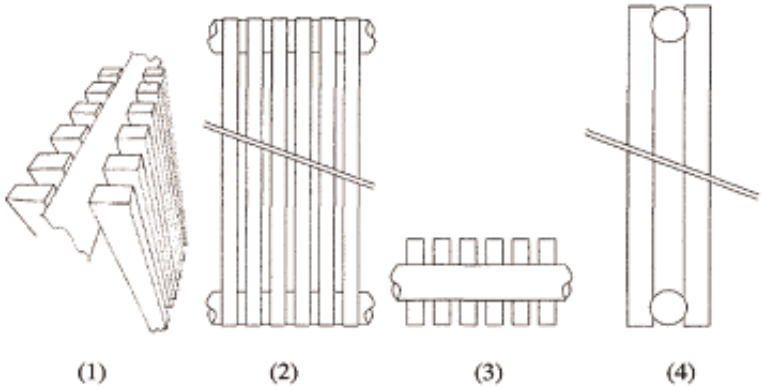
3 Μεταξύ αυτών, μόνον τα σχέδια ή υποδείγματα με αριθμούς 000593959-0001 και 000593959-0002 (στο εξής: επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα) αποτελούν το αντικείμενο των υπό κρίση υποθέσεων.

4 Τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα απεικονίζονται ως εξής:

— σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 000593959-0002:

— σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 000593959-0001:

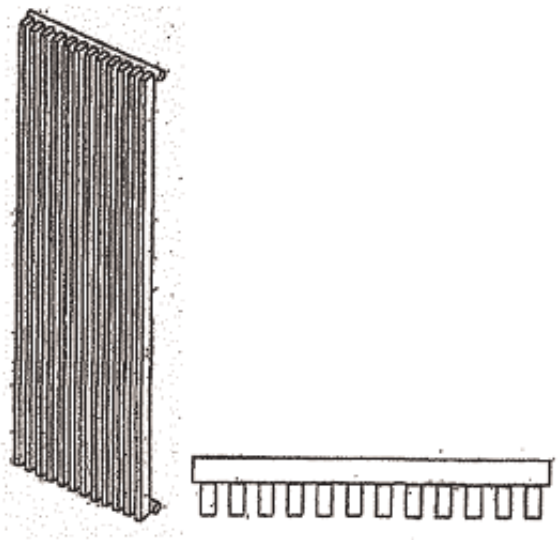

5 Στις 16 Απριλίου 2008, η παρεμβαίνουσα The Heating Company (THC) κατέθεσε ενώπιον του ΓΕΕΑ αιτήσεις για την κήρυξη της ακυρότητας των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, οι οποίες πρωτοκολλήθηκαν με στοιχεία ICD000005312 και ICD000005320. Οι αιτήσεις αυτές στηρίζονταν στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1), διάταξη η οποία παραπέμπει στις προϋποθέσεις των άρθρων 4 έως 9 του ίδιου κανονισμού.

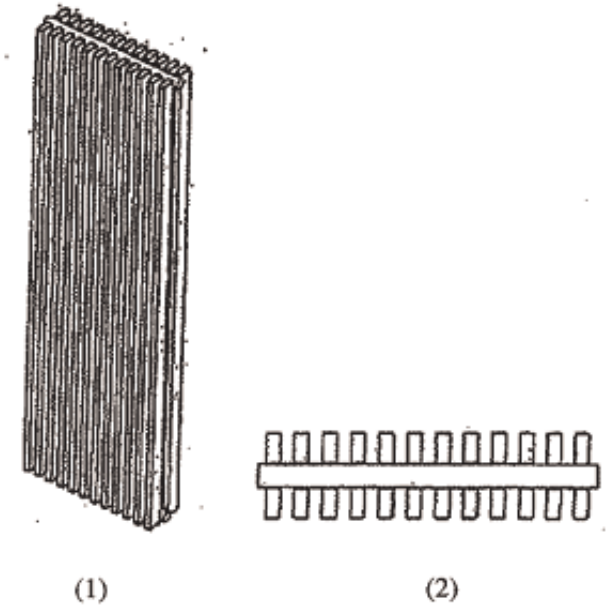
6 Προς στήριξη των αιτήσέων της για την κήρυξη ακυρότητας, η παρεμβαίνουσα επικαλέστηκε κατά των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων που φέρουν, αντιστοίχως, τους αριθμούς 000593959-0002 και 000593959-0001 τα γερμανικά υποδείγματα που φέρουν, αντιστοίχως, τους αριθμούς 4 και 5 (στο εξής: προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα) και περιλαμβάνονται στην πολλαπλή καταχώριση με τον αριθμό 40110481,8, που δημοσιεύθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2002 και ισχύει στη Γαλλία, την Ιταλία και την Μπενελούξ ως διεθνές σχέδιο ή υπόδειγμα με τον αριθμό DM/060899.

7 Τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα απεικονίζονται ως εξής:

— σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 4:

— σχέδιο ή υπόδειγμα με αριθμό 5:

8 Με αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, το τμήμα ακυρώσεων κήρυξε την ακυρότητα των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων λόγω ελλείψεως νεωτερικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002.

9 Κατά των αποφάσεων αυτών η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγές στις 27 Νοεμβρίου 2009.

10 Με αποφάσεις της 2ας Νοεμβρίου 2010 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις), το τρίτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε τις αποφάσεις του τμήματος ακυρώσεων, λόγω μη παραθέσεως επαρκούς αιτιολογίας όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας που αναφέρεται στην έλλειψη νεωτερικού χαρακτήρα, και κήρυξε άκυρα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα λόγω ελλείψεως ατομικού χαρακτήρα.

11 Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών, αφού διαπίστωσε ότι οι προσβληθείσες ενώπιόν του αποφάσεις του τμήματος ακυρώσεων στερούνταν επαρκούς αιτιολογίας όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας που αναφέρεται στην έλλειψη νεωτερικού χαρακτήρα (άρθρο 5 του κανονισμού 6/2002) και ότι, επομένως, έπρεπε να ακυρωθούν, προέβη σε εκ νέου εξέταση του οικείου λόγου ακυρότητας και τον απέρριψε, με την αιτιολογία ότι οι διαφορές μεταξύ των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων και των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων (στο εξής από κοινού: επίδικα σχέδια ή υποδείγματα) δεν ήταν «εξωτερικές» ως προς τα σχέδια, όπως θα ήταν ο κωδικός προϊόντος ή ένα σήμα ποιότητας, αλλά αφορούσαν τα σχέδια αυτά και δεν μπορούσαν, από την άποψη αυτή, να ταυτιστούν με την κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 έννοια των «επουσιωδών λεπτομερειών».

12 Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών εξέτασε τον λόγο ακυρότητας που αναφέρεται στην έλλειψη ατομικού χαρακτήρα (άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002).

13 Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα προσφυγών όρισε ως ενημερωμένο χρήστη, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, αυτόν που αγοράζει θερμαντικά σώματα προκειμένου να τα εγκαταστήσει στην οικία του και ο οποίος είχε τη δυνατότητα να δει και να συγκρίνει σχέδια ή υποδείγματα θερμαντικών σωμάτων ανατρέχοντας σε περιοδικά σχετικά με το design ή τη διαμόρφωση χώρων, επισκεπτόμενος ειδικευμένα καταστήματα καθώς και πλοηγούμενος στο Διαδίκτυο (σημείο 39 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

14 Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι «τα [επίδικα σχέδια ή υποδείγματα] απεικ[όνιζαν] θερμαντικά σώματα αποτελούμενα από δύο οριζόντιους συλλέκτες κυκλικής διατομής, ενωμένους στο μπροστινό μέρος [όσον αφορά τα σχέδια ή υποδείγματα με αριθμούς 000593959-0002 και 4 —και, αντιστοίχως, στο μπροστινό και το πίσω μέρος όσον αφορά τα σχέδια ή υποδείγματα με αριθμούς 000593959-0001 και 5—] από μια σειρά κάθετων στοιχείων (θερμαντήρες), ορθογωνικής διατομής, με ένα μικρό κενό μεταξύ αυτών» (σημείο 40 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

15 Το τμήμα προσφυγών συνέχισε προβαίνοντας στις ακόλουθες εκτιμήσεις:

«41. Τα [επίδικα σχέδια ή υποδείγματα] κάνουν χρήση στοιχείων της ίδιας μορφής. Οι κάθετοι σωλήνες είναι ορθογώνιοι, οι συλλέκτες είναι κυλινδρικοί. Η πλαϊνή προεξοχή των συλλεκτών είναι επίσης πανομοιότυπη.

42. Επομένως, η γενική όψη των δύο θερμαντικών σωμάτων πρέπει να θεωρηθεί παρόμοια ή πάντως ως μη δυνάμενη να δημιουργήσει στον ενημερωμένο χρήστη σημαντικά διαφορετική συνολική εντύπωση, ανεξαρτήτως του αν αυτός παρατηρεί το θερμαντικό σώμα από μπροστά, από το πλάι ή υπό άλλη γωνία, όπως συνήθως συμβαίνει υπό κανονικές συνθήκες χρήσης.»

16 Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι διαφορές μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων τις οποίες επισήμανε η προσφεύγουσα όσον αφορά, πρώτον, τη σχέση μεταξύ της εμπρόσθιας διάστασης (στο εξής: πλάτος) και της πλαϊνής διάστασης (στο εξής: βάθος) των σωλήνων, δεύτερον, τη σχέση μεταξύ του πλάτους των σωλήνων και της μεταξύ δύο σωλήνων αποστάσεως και, τρίτον, τη σχέση μεταξύ της διαμέτρου του συλλέκτη και του βάθους των σωλήνων ήταν μεν αναμφισβήτητες, πλην όμως δεν ήταν αρκετές, ακόμη και αν λαμβάνονταν υπόψη όλες συγχρόνως, για να μεταβάλλουν, κατά την αντίληψη του ενημερωμένου χρήστη, τη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα (σημεία 43 έως 47 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

17 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι, εν προκειμένω, θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη ο περιορισμένος βαθμός ελευθερίας του δημιουργού, το τμήμα προσφυγών το απέρριψε, επισημαίνοντας ότι, όσον αφορά ειδικότερα τους σωλήνες των θερμαντικών σωμάτων, υπήρχε δυνατότητα επιλογής μεταξύ διαφόρων μορφών όσον αφορά τη διατομή των σωλήνων (σημείο 48 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

18 Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα έπρεπε, επομένως, να κηρυχθούν άκυρα λόγω ελλείψεως ατομικού χαρακτήρα.

Αιτήματα των διαδίκων

19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις κατά το μέτρο που κήρυξαν άκυρα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα με την αιτιολογία ότι στερούνται ατομικού χαρακτήρα και, συνακόλουθα, να κηρύξει έγκυρα τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα·

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις κατά το μέτρο που την καταδίκασαν στην καταβολή των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του ΓΕΕΑ·

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα να της αποδώσουν το σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, καθώς και κάθε άλλο οφειλόμενο δυνάμει του νόμου ποσό·

— να υποχρεώσει την παρεμβαίνουσα να της αποδώσει το σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο των ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασιών, καθώς και κάθε άλλο οφειλόμενο δυνάμει του νόμου ποσό.

20 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

21 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας.

22 Με έγγραφα της 13ης Απριλίου και της 27ης Μαΐου 2011, το ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 133, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, διαβίβασε στο Γενικό Δικαστήριο τους φακέλους των διαδικασιών ενώπιον του τρίτου τμήματος προσφυγών, οι οποίοι περιελάμβαναν τους φακέλους των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων.

23 Με διάταξη της 29ης Φεβρουαρίου 2012, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου, αφού άκουσε τους διαδίκους, διέταξε, δυνάμει του άρθρου 50, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, την ένωση των υπό κρίση υποθέσεων προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση ενιαίας αποφάσεως.

Σκεπτικό

24 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο, κατ' ουσίαν, από παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

Επί του παραδεκτού των εγγράφων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

25 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί το παραδεκτό των εγγράφων που προσκομίσθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με τα παραρτήματα Α 3 και Α 4 των προσφυγών, στο μέτρο που τα έγγραφα αυτά δεν είχαν προσκομιστεί σε κανένα στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

26 Η προσφεύγουσα απαντά ότι τα έγγραφα αυτά δεν αποτελούν νέα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία μεταβάλλουν το πλαίσιο της ένδικης διαφοράς, αλλά απλώς τρισδιάστατες απεικονίσεις των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων, οι οποίες υποβλήθηκαν με μοναδικό σκοπό να διευκολύνουν την κατανόηση των ουσιαστικών διαφορών που παρουσιάζουν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα και οι οποίες δημιουργούν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη. Είναι διαφορετικό να προσκομίζονται, στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, αποδεικτικά στοιχεία τα οποία εισάγουν νέες περιστάσεις ή τα οποία αποτελούν τη βάση νέων και διαφορετικών θέσεων σε σχέση με αυτές που προβλήθηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Και είναι διαφορετικό να επισυνάπτονται έγγραφα προς επίρρωσιν των ήδη προβληθέντων επιχειρημάτων και προς απόδειξη τόσο του εσφαλμένου όσο και του αβάσιμου της απόψεως που υποστήριξε το ΓΕΕΑ με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

27 Επισημαίνεται ότι, παρά τα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα έγγραφα που προσκομίστηκαν με τα παραρτήματα Α 3 και Α 4 των προσφυγών συνιστούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δεν είχε στη διάθεσή του το τμήμα προσφυγών.

28 Τα έγγραφα αυτά, τα οποία προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη. Συγκεκριμένα, η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 61 του κανονισμού 6/2002 και, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά με γνώμονα τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, τα ανωτέρω έγγραφα δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί η αποδεικτική ισχύς τους [βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2010, Τ-9/07, Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ - PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως), Συλλογή 2010, σ. II-981, σκέψη 24· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2007, C-29/05 P, ΓΕΕΑ κατά Kaul, Συλλογή 2007, σ. I-2213, σκέψη 54, και του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 2007, Τ-342/05, Henkel κατά ΓΕΕΑ — SERCA (COR), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 31].

29 Το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται, όπως υποστήριξαν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όσον αφορά τα έγγραφα που προσκομίστηκαν, για πρώτη φορά, ως συνημμένα στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας της 29ης Μαΐου 2012, προς στήριξη της θέσεώς της ότι υφίστατο κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη.

Επί του μοναδικού λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002

30 Στο πλαίσιο του λόγου αυτού ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Οι διαφορές μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων ήταν τέτοιες που δημιουργούσαν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη και, επομένως, τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα δεν στερούνταν ατομικού χαρακτήρα.

31 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

32 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα.

33 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ένα καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα εάν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει από τη συνολική εντύπωση που προκαλεί στον εν λόγω χρήστη κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει διατεθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για την καταχώριση ή, εάν προβάλλεται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.

34 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 διευκρινίζει ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί ο ατομικός χαρακτήρας, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.

35 Το άρθρο 63 του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι, «[κ]ατά την ενώπιόν του διαδικασία, το [ΓΕΕΑ] εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά[ε]ντούτοις, σε αγωγή ακυρότητας, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα [...]».

36 Πρώτον όσον αφορά τον ορισμό του ενημερωμένου χρήστη, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η έννοια του «ενημερωμένου χρήστη», κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002, δεν αναφέρεται ούτε στον κατασκευαστή ούτε στον πωλητή των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθούν ή να εφαρμοσθούν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα. Ως ενημερωμένος χρήστης θεωρείται ένα πρόσωπο το οποίο επιδεικνύει ιδιαίτερη προσοχή και διαθέτει ορισμένη γνώση της προγενέστερης τεχνολογικής εξέλιξης, δηλαδή των μέχρι τούδε υφισταμένων σχεδίων ή υποδειγμάτων που αφορούν το επίμαχο προϊόν και τα οποία είχαν κυκλοφορήσει μέχρι την ημερομηνία καταχωρίσεως του προσβαλλόμενου σχεδίου ή υποδείγματος (απόφαση Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψη 62).

37 Εξάλλου, η ιδιότητα του «χρήστη» συνεπάγεται ότι το οικείο πρόσωπο χρησιμοποιεί το προϊόν στο οποίο είναι ενσωματωμένο το σχέδιο ή υπόδειγμα σύμφωνα με τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται το προϊόν αυτό [απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2010, Τ-153/08, Shenzhen Taiden κατά ΓΕΕΑ - Bosch Security Systems (Εξοπλισμός επικοινωνιών), Συλλογή 2010, σ. II-2517, σκέψη 46].

38 Ο προσδιορισμός «ενημερωμένος» προϋποθέτει εξάλλου ότι, χωρίς να είναι σχεδιαστής ή ειδικός τεχνικός, ο χρήστης γνωρίζει τα διάφορα σχέδια ή υποδείγματα που υπάρχουν στον οικείο τομέα, διαθέτει ορισμένες γνώσεις ως προς τα στοιχεία που συνήθως περιλαμβάνουν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα και, λόγω του ενδιαφέροντός του για τα εν λόγω προϊόντα, επιδεικνύει ένα σχετικά υψηλότερο βαθμό προσοχής όταν τα χρησιμοποιεί (απόφαση Εξοπλισμός επικοινωνιών, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 47).

39 Ωστόσο, το γεγονός αυτό δεν συνεπάγεται ότι ο ενημερωμένος χρήστης είναι σε θέση να διακρίνει, πέραν της εμπειρίας που έχει συσσωρεύσει λόγω της χρήσης του οικείου προϊόντος, μεταξύ των στοιχείων της εμφάνισης του προϊόντος που υπαγορεύονται από την τεχνική λειτουργία του και εκείνων που είναι αυθαίρετα (απόφαση Εξοπλισμός επικοινωνιών, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 48).

40 Με την απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2011, C-281/10 P, PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic (Συλλογή 2011, σ. I-10153, σκέψη 53), το Δικαστήριο επισήμανε ότι η έννοια του ενημερωμένου χρήστη πρέπει να νοηθεί ως ενδιάμεση έννοια μεταξύ εκείνης του μέσου καταναλωτή που απαντά στο δίκαιο των σημάτων, από τον οποίο δεν απαιτείται καμία ειδική γνώση και ο οποίος, κατά κανόνα, δεν προβαίνει σε άμεση σύγκριση των συγκρουόμενων σημάτων, και του ειδικού του κλάδου, ο οποίος

διαθέτει ειδικές τεχνικές γνώσεις. Ως εκ τούτου, με τον όρο ενημερωμένος χρήστης νοείται ο χρήστης που δεν επιδεικνύει μετρίου βαθμού προσοχή, αλλά ιδιαίτερη επιμέλεια, είτε λόγω της επαγγελματικής πείρας του είτε λόγω του ευρέος πεδίου γνώσεων που διαθέτει στον οικείο τομέα.

41 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών όρισε τον ενημερωμένο χρήστη ως αυτόν ο οποίος αγοράζει θερμαντικά σώματα προκειμένου να τα εγκαταστήσει στην οικία του. Το τμήμα προσφυγών πρόσθεσε ότι αυτός έπρεπε να είναι «ενημερωμένος» υπό την έννοια ότι είχε τη δυνατότητα να δει και να συγκρίνει σχέδια ή υποδείγματα θερμαντικών σωμάτων ανατρέχοντας σε περιοδικά σχετικά με το design ή τη διαμόρφωση χώρων, επισκεπτόμενος ειδικευμένα καταστήματα καθώς και πλοηγούμενος στο Διαδίκτυο. Επομένως, κατά το τμήμα προσφυγών, το πρόσωπο αυτό, χωρίς να είναι ειδικός στο βιομηχανικό σχέδιο (όπως θα ήταν ένας αρχιτέκτονας ή ένας διακοσμητής εσωτερικών χώρων), γνωρίζει τι προσφέρει η αγορά, τις τάσεις της μόδας και τα βασικά χαρακτηριστικά του προϊόντος (σημείο 39 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

42 Επισημαίνεται ότι ο ορισμός αυτός, με τον οποίο εν πάση περιπτώσει η προσφεύγουσα συμφωνεί, είναι ορθός.

43 Δεύτερον, όσον αφορά την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος, το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι, κατά την εκτίμηση αυτή, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.

44 Ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού ενός σχεδίου ή υποδείγματος καθορίζεται ιδίως βάσει των περιορισμών που σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά τα οποία επιβάλλει η τεχνική λειτουργία του προϊόντος ή ενός στοιχείου του προϊόντος ή επίσης με τις προδιαγραφές που επιβάλλονται εκ του νόμου και ισχύουν για το προϊόν. Οι περιορισμοί αυτοί έχουν ως αποτέλεσμα ορισμένα χαρακτηριστικά να καθίστανται ο κανόνας και να είναι κοινά στα σχέδια ή υποδείγματα που αφορούν το οικείο προϊόν [αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως, σκέψη 28 ανωτέρω, σκέψη 67, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Τ-11/08, Kwang Yang Motor κατά ΓΕΕΑ — Honda Giken Kogyo (Κινητήρας εσωτερικής καύσεως), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 32].

45 Επομένως, όσο μεγαλύτερη είναι η ελευθερία του δημιουργού κατά την εκπόνηση ενός σχεδίου ή υποδείγματος τόσο λιγότερο ασήμαντες διαφορές μεταξύ των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων αρκούν για να δημιουργηθεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση. Αντιστρόφως, όσο μικρότερη είναι η ελευθερία του δημιουργού κατά την εκπόνηση ενός σχεδίου ή υποδείγματος τόσο περισσότερο ασήμαντες διαφορές μεταξύ των συγκρινόμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων αρκούν για να δημιουργηθεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση. Επομένως, η ύπαρξη μεγαλύτερου βαθμού ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση ενός σχεδίου ή υποδείγματος ενισχύει το συμπέρασμα ότι τα συγκρινόμενα σχέδια ή υποδείγματα που δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές δημιουργούν στον ενημερωμένο χρήστη την ίδια συνολική εντύπωση (απόφαση Κινητήρας εσωτερικής καύσεως, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 33).

46 Με το σημείο 48 των προσβαλλόμενων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το περιθώριο ελευθερίας του δημιουργού ήταν περιορισμένο εν προκειμένω δεν ήταν πειστικό. Το τμήμα προσφυγών επισήμανε ειδικότερα ως προς τους σωλήνες ότι υπήρχε δυνατότητα επιλογής μεταξύ διαφόρων μορφών όσον αφορά τη διατομή των σωλήνων, όπως αποδεικνύεται από τα λοιπά σχέδια ή υποδείγματα που αποτελούν το αντικείμενο των καταχωρίσεων με αριθμούς 000593959-0003 έως 000593959-0008 της προσφεύγουσας.

47 Διαπιστώνεται ότι η άποψη του τμήματος προσφυγών είναι ορθή.

48 Συγκεκριμένα, όσον αφορά το σχέδιο των σωλήνων, δεν αποδείχθηκε, ούτε καν προβλήθηκε, ότι η ελευθερία του δημιουργού υφίστατο ιδιαίτερους περιορισμούς. Αντιθέτως, ο δημιουργός μπορεί προφανώς να επιλέξει, όσον αφορά τη διατομή των σωλήνων, από μια μεγάλη ποικιλία διαφορετικών μορφών των οποίων παράδειγμα αποτελούν, εξάλλου, τα σχέδια ή υποδείγματα της προσφεύγουσας με αριθμούς 000593959-0003 έως 000593959-0008.

49 Όσον αφορά το σχέδιο των συλλεκτών, η προσφεύγουσα ουδόλως αποδεικνύει την ύπαρξη επιταγών τεχνικής ή νομικής φύσεως οι οποίες να περιορίζουν τον βαθμό ελευθερίας του δημιουργού. Στο πλαίσιο αυτό, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι «δεν [θα ήταν] τυχαίο αν η διάμετρος των συλλεκτών των θερμαντικών σωμάτων που πράγματι παράγονται από [την παρεμβαίνουσα], [την προσφεύγουσα] και τη μεγάλη πλειονότητα των κατασκευαστών θερμαντικών σωμάτων είναι σταθερή, διαστάσεων ίσων με 34 ή 35 mm», όχι μόνον ουδόλως αποδεικνύει την ύπαρξη επιταγών τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως, οι οποίες επιβάλλουν την ανωτέρω διάμετρο στους κατασκευαστές θερμαντικών σωμάτων, αλλά, αντιθέτως, ρητώς εκφράζει ότι η χρησιμοποίηση συλλεκτών άλλης διαμέτρου —ανεξαρτήτως της χρησιμοποιήσεως διατομών μορφής άλλης από την κυλινδρική— όχι μόνον ήταν δυνατή, αλλά επίσης κάτι το οποίο γινόταν στην πράξη.

50 Οι εκτιμήσεις αυτές ενισχύονται, εξάλλου, από την απάντηση που η προσφεύγουσα έδωσε, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, στην παρατήρηση του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας περί μη αποδείξεως της υπάρξεως περιορισμών τεχνικής ή νομικής φύσεως στον οικείο τομέα. Συγκεκριμένα, η μόνη απάντηση που η προσφεύγουσα έδωσε στην παρατήρηση αυτή ήταν ότι «τουλάχιστον στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης, τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας και της προσφεύγουσας έχουν την ίδια διάμετρο συλλέκτη και [ότι] αυτό συνιστά, ασφαλώς, ένα πραγματικό κριτήριο αναφοράς κατά τη συγκριτική ανάλυση των δύο υποδειγμάτων θερμαντικών σωμάτων». Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ενδεχόμενο τα θερμαντικά σώματα που πράγματι παράγονται από τους διαδίκους σύμφωνα με τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα να περιλαμβάνουν συλλέκτες της ίδιας διαμέτρου δεν αναιρεί το γεγονός ότι ουδόλως αποδεικνύεται η ύπαρξη οποιουδήποτε περιορισμού τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως στην ελευθερία του δημιουργού αναφορικά με τους συλλέκτες.

51 Τέλος, όσον αφορά, τις λεπτομέρειες της διατάξεως των σωλήνων και των συλλεκτών, δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη περιορισμών τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως.

52 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, όπως υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν, με το σημείο 48 των προσβαλλόμενων αποφάσεων, ότι ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού δεν ήταν περιορισμένος.

53 Τρίτον, πρέπει να εξεταστεί η εκτίμηση από το τμήμα προσφυγών του ατομικού χαρακτήρα των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, κατά της οποίας βάλλει η προσφεύγουσα.

54 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι, στα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα, «η πλαϊνή προεξοχή των συλλεκτών ήταν επίσης πανομοιότυπη» (σημείο 41 των προσβαλλόμενων αποφάσεων). Συγκεκριμένα, τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα εμφανίζουν, σε ό,τι αφορά τους συλλέκτες, διακεκομμένες γραμμές, δεδομένου ότι αυτοί δεν έχουν προκαθορισμένο μήκος, ενώ, εν πάση περιπτώσει, αυτοί δεν έχουν καμία πλαϊνή προεξοχή, σε αντίθεση με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι, σε αντίθεση προς τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα, οι συλλέκτες των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν έχουν πλαϊνή προεξοχή συνιστά μια πρώτη βασική διαφορά μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων, την οποία κακώς το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη.

55 Επιβάλλεται καταρχάς η διαπίστωση ότι, όπως παραδέχεται εξάλλου το ΓΕΕΑ ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα δεν περιλαμβάνουν καμία διεκδίκηση όσον αφορά τα άκρα των συλλεκτών και, ιδίως, την τυχόν πλαϊνή προεξοχή που οι συλλέκτες αυτοί σχηματίζουν σε

σχέση με τον τελευταίο σωλήνα. Αυτή η απουσία διεκδίκησης συνάγεται από τις τεθλασμένες γραμμές στις οποίες απολήγουν, στις κατόψεις των σχεδίων ή υποδειγμάτων, τα σχέδια που αφορούν τους συλλέκτες.

56 Η αμφισβήτηση αυτή όσον αφορά την απουσία διεκδίκησης για τα άκρα των συλλεκτών είναι, εξάλλου, συνεπής με το γεγονός ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα είναι, όπως σαφώς προκύπτει από τις αιτήσεις καταχωρίσεως που κατέθεσε η προσφεύγουσα, όχι σχέδια ή υποδείγματα «θερμαντικών σωμάτων», αλλά, πιο περιοριστικά, σχέδια ή υποδείγματα «θερμοσυσσωρευτών» (modelli di thermosifoni) που προορίζονται να εφαρμοσθούν σε θερμαντικά σώματα.

57 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η αναφορά στα «θερμαντικά σώματα» (radiatori per riscaldamento), στην οποία προέβη αυτεπαγγέλτως το ΓΕΕΑ στις καταχωρίσεις που δημοσιεύθηκαν στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων*, συνιστά απόρροια μιας καθαρά διοικητικής πρωτοβουλίας του ΓΕΕΑ, με σκοπό την ταξινόμηση των καταχωρίσεων αυτών με βάση τη μη υποχρεωτική ορολογία της ταξινομήσεως που θεσπίζει ο Διακανονισμός του Λοκάρνο (σκέψη 2 ανωτέρω). Η πρωτοβουλία αυτή δεν υποκαθιστούσε ούτε ακύρωνε την περιγραφή των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων —υποδείγματα θερμοσυσσωρευτών— που περιλαμβάνεται στις αιτήσεις καταχωρίσεως [βλ., συναφώς, το άρθρο 36, παράγραφος 6, του κανονισμού 6/2002, και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 2245/2002 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 (ΕΕ L 341, σ. 28)].

58 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι όλες οι αναφορές που γίνονται εν προκειμένω στις πλαϊνές προεξοχές των συλλεκτών των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων, είτε προκειμένου να θεωρηθεί ότι είναι πανομοιότυπες είτε ότι θα μπορούσαν να είναι ή, αντιθέτως, προκειμένου να υποστηριχθεί ότι διαφέρουν, υπερβαίνουν το πλαίσιο της προστασίας που ζητήθηκε στο πλαίσιο των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων και, επομένως, στερούνται λυσιτέλειας.

59 Κατά συνέπεια, κακώς το τμήμα προσφυγών, με το σημείο 41 των προσβαλλόμενων αποφάσεων, έκρινε ότι «η πλαϊνή προεξοχή των συλλεκτών [των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων ήταν] πανομοιότυπη».

60 Παρά τα όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, η εκτίμηση αυτή του τμήματος προσφυγών συνιστά μία από τις εκτιμήσεις που περιέχονται στο σημείο 41 των προσβαλλόμενων αποφάσεων και οι οποίες στηρίζουν την άποψη που το τμήμα προσφυγών διατυπώνει στο σημείο 42 των εν λόγω αποφάσεων, κατά την οποία «[η] γενική όψη [των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων] πρέπει να θεωρηθεί παρόμοια ή πάντως ως μη δυνάμενη να δημιουργήσει στον ενημερωμένο χρήστη σημαντικά διαφορετική συνολική εντύπωση».

61 Εντούτοις, η εσφαλμένη αυτή εκτίμηση του τμήματος προσφυγών δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων σε περίπτωση που αποδειχθεί ότι οι λοιπές εκτιμήσεις στις οποίες προέβη το τμήμα προσφυγών με τις αποφάσεις του, όσον αφορά τη μορφή, τη διάταξη και τις αναλογίες των σωλήνων και των συλλεκτών, μπορούν να θεμελιώσουν, επαρκώς κατά νόμο, το συμπέρασμα ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα δεν είχαν ατομικό χαρακτήρα.

62 Όσον αφορά τις λοιπές εκτιμήσεις, καταρχάς, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα είχαν ως κοινό στοιχείο ότι απεικόνιζαν δύο οριζόντιους συλλέκτες κυκλικής διατομής, ενωμένους στο μπροστινό μέρος (όσον αφορά τα υποδείγματα με αριθμούς 000593959-0002 και 4) καθώς επίσης και στο πίσω μέρος (όσον αφορά τα υποδείγματα με αριθμούς 000593959-0001 και 5) από μια σειρά κάθετων στοιχείων (θερμαντήρες), ορθογωνικής διατομής, με ένα μικρό κενό μεταξύ των σωλήνων (σημείο 40 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

63 Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα έκαναν χρήση στοιχείων της ίδιας μορφής. Αναφέρθηκε στο γεγονός ότι οι κάθετοι σωλήνες ήταν ορθογώνιοι και οι συλλέκτες κυλινδρικοί (σημείο 41 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

64 Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι διαφορές αναλογιών μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων, που η προσφεύγουσα υπογράμμισε ενώπιόν του, όσον αφορά, πρώτον, τη σχέση μεταξύ πλάτους και βάθους των σωλήνων, δεύτερον, τη σχέση μεταξύ του πλάτους των σωλήνων και της αποστάσεως μεταξύ δύο σωλήνων και, τρίτον, τη σχέση μεταξύ της διαμέτρου του συλλέκτη και του βάθους των σωλήνων δεν μπορούσαν, ασφαλώς, να μη ληφθούν υπόψη, πλην όμως δεν αρκούσαν, ακόμη και αν λαμβάνονταν υπόψη όλες ταυτόχρονα, για να μεταβάλλουν, κατά την αντίληψη του ενημερωμένου χρήστη, τη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα (σημεία 43 έως 47 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

65 Κατά των ανωτέρω εκτιμήσεων, η προσφεύγουσα επαναλαμβάνει, κατ' ουσίαν, τα επιχειρήματα που ήδη προέβαλε ενώπιον του ΓΕΕΑ και τα οποία αναφέρονται στις διαφορές αναλογιών μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων, τις οποίες η προσφεύγουσα θεωρεί ως αρκούντως σημαντικές ώστε να δημιουργήσουν στον ενημερωμένο χρήστη σημαντικά διαφορετικές εντυπώσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα συγκρίνει, όσον αφορά τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα, τις αναλογίες βάθος/πλάτος των σωλήνων (2,2/1 για τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα έναντι 1,7/1 για τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα) και την αναλογία της αποστάσεως μεταξύ δύο σωλήνων/πλάτους των σωλήνων (1/1 για τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα έναντι 0,6/1 για τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα).

66 Κατά την προσφεύγουσα, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα έχουν πολύ μεγαλύτερο βάθος σε σύγκριση με τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα και ότι οι σωλήνες των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων έχουν πολύ μεγαλύτερη απόσταση μεταξύ τους απ' ότι εκείνοι των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Από τα στοιχεία αυτά απορρέει μια σαφής και σημαντική διαφορά ως προς τη συνολική εντύπωση που δημιουργείται στον ενημερωμένο χρήστη.

67 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι η ζητούμενη προστασία αναφέρεται σε σχέδια ή υποδείγματα, ανεξαρτήτως των συγκεκριμένων διαστάσεων των προϊόντων επί των οποίων πρόκειται να εφαρμοσθούν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα και ότι, επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με την ύπαρξη οποιουδήποτε περιορισμού τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως που να επιβάλλει την ίδια διάμετρο ως προς τους συλλέκτες των θερμαντικών σωμάτων (βλ., συναφώς, τις σκέψεις 49 και 50 ανωτέρω).

68 Συναφώς, πρέπει να προστεθεί, ότι το γεγονός ότι είναι απολύτως θεμιτό η προσφεύγουσα να προσκομίσει, με τα παραρτήματα Α 2 των προσφυγών της, τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα αποτυπωμένα σε κλίμακες που να επιτρέπουν την εξίσωση των ευδιάκριτων διαμέτρων των συλλεκτών, δεν αναιρεί το γεγονός ότι ουδόλως αποδεικνύεται ότι οι εν λόγω συλλέκτες θα έπρεπε, λόγω περιορισμών τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως, να κατασκευάζονται συγκεκριμένα με ίση διάμετρο.

69 Εν συνεχεία, όλα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα σχετικά με το ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα έχουν «μεγαλύτερο βάθος» απ' ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα ή ότι οι σωλήνες των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων έχουν «μεγαλύτερη απόσταση» μεταξύ τους απ' ότι εκείνοι των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, ή ακόμη ότι, ανά τρέχον μέτρο θερμοσυσσωρευτή, τα θερμαντικά σώματα που θα μπορούσαν να κατασκευαστούν με βάση τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα περιλαμβάνουν «44 σωλήνες» και αυτά τα οποία θα μπορούσαν να κατασκευαστούν με βάση τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα «24 σωλήνες προδήλως μεγαλύτερου πλάτους και με μεγαλύτερη απόσταση μεταξύ τους», στερούνται οποιασδήποτε λυσιτέλειας, δεδομένου ότι συνιστούν συγκρίσεις πραγματοποιούμενες με βάση συγκεκριμένες διαστάσεις οι οποίες υπολογίζονται με βάση το δεδομένο, που δεν αποδείχθηκε, ότι οι συλλέκτες που απεικονίζονται επί των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων έχουν αναγκαστικά την ίδια διάμετρο.

70 Για τους ίδιους λόγους, μη ορθώς η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε σωστά τις διαστάσεις των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων, καθόσον δεν προέβη σε σύγκριση των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων λαμβάνοντας ως βάση ότι οι συλλέκτες που απεικονίζονται επί των σχεδίων ή υποδειγμάτων αυτών έχουν την ίδια διάσταση.

71 Συνοψίζοντας, μόνες κρίσιμες, εν προκειμένω, για τη σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα, και πέραν των λοιπών κρίσιμων εκτιμήσεων σχετικά με την επιλογή μορφής ή συνδέσεως των σωλήνων και των συλλεκτών, είναι οι εκτιμήσεις που αναφέρονται στις διαφορές που παρουσιάζουν οι εσωτερικές αναλογίες των διαφόρων αυτών σχεδίων ή υποδειγμάτων.

72 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω προκαταρκτικών παρατηρήσεων, επισημαίνεται ότι είναι πράγματι ακριβές, όπως εξάλλου διαπιστώνει και το τμήμα προσφυγών, ότι μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων υφίστανται ορισμένες διαφορές όσον αφορά τις εσωτερικές αναλογίες των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων.

73 Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα προσφυγών, επαναλαμβάνοντας τα στοιχεία που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ, αναφέρει διαφορές μεταξύ των αναλογιών βάθος/πλάτος των σωλήνων (2,2/1 για τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα έναντι 1,7/1 για τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα) (σημείο 44 των προσβαλλόμενων αποφάσεων), της αναλογίας της αποστάσεως μεταξύ δύο σωλήνων/πλάτους των σωλήνων (1/1 για τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα έναντι 0,6/1 για τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα) (σημείο 45 των προσβαλλόμενων αποφάσεων) και των αναλογιών διαμέτρου του συλλέκτη/βάθους των σωλήνων (αναλογία μικρότερη της μονάδας για τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα και μεγαλύτερη της μονάδας για τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα) (σημείο 46 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

74 Το τμήμα προσφυγών φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι οι διαφορές αυτές, θεωρούμενες είτε μεμονωμένα είτε όλες από κοινού, δεν είναι σημαντικές από την άποψη της μεταβολής της συνολικής εντυπώσεως που δημιουργούν τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα (σημεία 44 έως 47 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

75 Στο πλαίσιο αυτό, το τμήμα προσφυγών απέρριψε εν συνεχεία την άποψη της προσφεύγουσας κατά την οποία ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού ήταν περιορισμένος (σημείο 48 των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

76 Στο σημείο αυτό της εξέτασης των εκτιμήσεων του τμήματος προσφυγών, επισημαίνεται ότι, μολονότι η τελευταία αυτή εκτίμηση του τμήματος προσφυγών είναι ορθή (βλ. τις σκέψεις 46 έως 52 ανωτέρω), εντούτοις, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας, είχε εγείρει ένα άλλο ζήτημα, κρίσιμο για την εκτίμηση του βαθμού προσοχής που επιδεικνύει ο ενημερωμένος χρήστης στις διαφορές μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων.

77 Συγκεκριμένα, από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, αυτές καθεαυτές, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα προέβαλε, τόσο ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων (βλ. σημείο 4, δεύτερη περίοδος, των προσβαλλόμενων αποφάσεων) όσο και ενώπιον του τμήματος προσφυγών (βλ. σημείο 11, στοιχείο γ', δεύτερη περίοδος, των προσβαλλόμενων αποφάσεων), το επιχείρημα ότι στον τομέα των θερμαντικών σωμάτων με φέτες και συλλέκτες είχε επέλθει κορεσμός από την άποψη του design, με συνέπεια ότι οι διαφορές όσον αφορά τις εσωτερικές αναλογίες μεταξύ των επίδικων σχεδίων ή υποδειγμάτων, μακράν του να μπορούν να θεωρηθούν ως ασήμαντες σε σύγκριση με τα κοινά σημεία που συνδέουν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα, θα γίνονταν αντιθέτως, αμέσως αντιληπτές από τον ενημερωμένο χρήστη και, επομένως, θα δημιουργούσαν διαφορετικές συνολικές εντυπώσεις.

78 Από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προκύπτει επίσης ότι η προσφεύγουσα υπενθύμισε, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ότι τα επιχειρήματα αυτά είχαν αναπτυχθεί διεξοδικά στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, το οποίο δεν τα έλαβε υπόψη του, ούτε καν για να τα αντικρούσει (σημείο 11, στοιχείο γ', in fine, των προσβαλλόμενων αποφάσεων).

79 Επιβάλλεται η διαπίστωση, όμως, ότι το τμήμα προσφυγών, μολονότι ρητώς αναφέρει τα επιχειρήματα αυτά της προσφεύγουσας σχετικά με την κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, εντούτοις, από την πλευρά του, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δεν παραθέτει καμία αιτιολογία ως προς αυτά, έστω για να τα απορρίψει ως μη αποδειχθέντα.

80 Ειδικότερα, και αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το ΓΕΕΑ με το υπόμνημά του αντικρούσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το σημείο 48 των προσβαλλόμενων αποφάσεων δεν εξετάζει το ζήτημα αυτό, αλλά απλώς το ζήτημα του περιορισμού της ελευθερίας του δημιουργού από περιορισμούς τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως, το οποίο είναι διαφορετικό ζήτημα.

81 Συγκεκριμένα, η διαπίστωση ότι η ελευθερία του δημιουργού δεν υπόκειτο σε περιορισμούς τεχνικής ή κανονιστικής φύσεως ουδόλως συνιστούσε απάντηση στο ερώτημα κατά πόσον υπήρχε, de facto, μια κατάσταση «κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη», λόγω της υπάρξεως άλλων σχεδίων ή υποδειγμάτων θερμοσυσσωρευτών ή θερμαντικών σωμάτων που παρουσιάζουν τα ίδια συνολικά χαρακτηριστικά με τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα, κατάσταση κορεσμού η οποία μπορούσε να καταστήσει τον ενημερωμένο χρήστη περισσότερο ευαίσθητο στις διαφορές ως προς τις εσωτερικές αναλογίες μεταξύ των διαφορετικών αυτών σχεδίων ή υποδειγμάτων.

82 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, ερωτηθείσες από το Γενικό Δικαστήριο ως προς την αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων σε σχέση με το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί κατάστασης κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, δεν αμφισβητούν την έλλειψη αιτιολογίας των προσβαλλόμενων αποφάσεων σε σχέση με το ζήτημα της κατάστασης κορεσμού. Αντιθέτως, το ΓΕΕΑ, με τις παρατηρήσεις του της 29ης Μαΐου 2012, παραδέχεται κατ' ουσίαν την έλλειψη αιτιολογίας συναφώς.

83 Συγχρόνως το ΓΕΕΑ, με τις παρατηρήσεις του της 29ης Μαΐου 2012 και εν συνεχεία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ανέφερε, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα υποστήριξε όχι ότι μια τέτοια κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη μπορούσε να επηρεάσει την αντίληψη που σχηματίζει ο ενημερωμένος χρήστης για το υπόδειγμα, αλλά απλώς ότι μια τέτοια κατάσταση κορεσμού συνεπάγεται περιορισμένη ελευθερία των δημιουργών και, δεύτερον, ότι το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί.

84 Επικουρικώς, το ΓΕΕΑ, υποστηριζόμενο από την παρεμβαίνουσα, προβάλλει ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη και ότι το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούνταν να απαντήσει σε επιχειρήματα που δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον ή είναι αλυσιτελή. Το ΓΕΕΑ επικαλείται επίσης την απόφαση Εξοπλισμός επικοινωνιών, σκέψη 37 ανωτέρω (σκέψη 58), και υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, με την απόφαση αυτή, απέκλεισε το να θεωρηθεί λυσιτελής μια κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη αναγόμενη απλώς και μόνον στην ύπαρξη μιας τάσεως σε επίπεδο design, καθώς επίσης επιβεβαίωσε την αρχή κατά την οποία μια τέτοια τάση είναι αλυσιτελής στο πλαίσιο της εξέτασης του ατομικού χαρακτήρα.

85 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα που το ΓΕΕΑ διατύπωσε με τις παρατηρήσεις του της 29ης Μαΐου 2012 και εν συνεχεία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε σχέση με το τι υποστήριξε και τι όχι η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και του τμήματος προσφυγών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό ανατρέπεται ευθέως τόσο από τις διαπιστώσεις που περιέχονται στις σκέψεις 77 έως 79 ανωτέρω όσο και από την αναφορά στην οποία προέβη το ΓΕΕΑ, με το σημείο 15 του υπομνήματος αντικρούσεως, στο επιχείρημα που η προσφεύγουσα προέβαλε ενώπιον του τμήματος προσφυγών σχετικά με την κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη. Επομένως, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί σοβαρά ότι η προσφεύγουσα είχε προβάλλει ενώπιον του ΓΕΕΑ ότι υφίσταται μια κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη ικανή να επηρεάσει την εντύπωση που σχηματίζει ο ενημερωμένος χρήστης για τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα και ότι το ΓΕΕΑ είχε απολύτως αντιληφθεί το επιχείρημα αυτό.

86 Εν συνεχεία, το δεύτερο επιχείρημα του ΓΕΕΑ, κατά το οποίο ο περιορισμένος βαθμός ελευθερίας των δημιουργών δεν μπορεί να αποτελεί απόρροια μιας τέτοιας καταστάσεως κορεσμού, προβάλλεται αλυσιτελώς.

87 Το μοναδικό, εν προκειμένω, ζήτημα αφορά το κατά πόσον το τμήμα προσφυγών εξέτασε το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί του ότι είχε δημιουργηθεί μια κατάσταση κορεσμού ως προς την τεχνολογική εξέλιξη η οποία ήταν ικανή να επηρεάσει την αντίληψη που σχηματίζει για τα επίδικα σχέδια και υποδείγματα ο ενημερωμένος χρήστης. Όπως όμως διαπιστώθηκε, η απάντηση στο ερώτημα κατά πόσον το ΓΕΕΑ προέβη σε εξέταση είναι αρνητική.

88 Με τα επιχειρήματα που προβάλλει επικουρικώς το ΓΕΕΑ, υποστηριζόμενο από την παρεμβαίνουσα, αναφέρει ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ενώπιόν του την κατάσταση κορεσμού ως προς την τεχνολογική εξέλιξη και ότι δεν υποχρεούνταν να απαντήσει σε επιχειρήματα που δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον ή είναι αλυσιτελή.

89 Όσον αφορά, καταρχάς, την αναφορά στο γεγονός ότι το ΓΕΕΑ δεν υποχρεούται να απαντά σε επιχειρήματα που δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον ή είναι αλυσιτελή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως ήδη επισημάνθηκε στη σκέψη 81 ανωτέρω, τυχόν κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, ως συνέπεια της φερόμενης υπάρξεως άλλων σχεδίων ή υποδειγμάτων θερμοσυσσωρευτών ή θερμαντικών σωμάτων που έχουν τα ίδια συνολικά χαρακτηριστικά με τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα, αποτελούσε στοιχείο κρίσιμο, στο μέτρο που μπορούσε να καταστήσει τον ενημερωμένο χρήστη περισσότερο προσεκτικό ως προς τις διαφορές εσωτερικών αναλογιών μεταξύ των διαφόρων σχεδίων ή υποδειγμάτων.

90 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ενώπιον του ΓΕΕΑ την κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως αντιτείνει κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα, αυτό συνιστά μια απόπειρα καθυστερημένης αιτιολογήσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, η οποία είναι απαράδεκτη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία πρέπει, κατ' αρχήν, να κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο ταυτόχρονα με τη βλαπτική γι' αυτόν πράξη, καθόσον η έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να καλυφθεί λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται την αιτιολογία της πράξεως κατά τη διαδικασία ενώπιον του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σ. 2861, σκέψη 22, και της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 463· απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. II-4665, σκέψη 139).

91 Επιπλέον και στον βαθμό που το επιχείρημα αυτό του ΓΕΕΑ, περί του ότι η κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη δεν αποδείχθηκε κατά τη διοικητική διαδικασία, θα μπορούσε να θεωρηθεί, όπως και τα αιτήματα και επιχειρήματα που προέβαλε και τα νέα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις της 29ης Μαΐου 2012, ως αίτημα προς το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει το ίδιο κατά πόσον υφίσταται η κατάσταση αυτή κορεσμού και ποιες είναι οι συνέπειές της επί της αντιλήψεως που σχηματίζει για τα επίδικα σχέδια ή υποδείγματα ο ενημερωμένος χρήστης, το ως άνω επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

92 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι η εξουσία μεταρρυθμίσεως που αναγνωρίζεται στο Γενικό Δικαστήριο δεν σημαίνει ότι αυτό έχει την εξουσία να αποφαίνεται επί ζητήματος ως προς το οποίο δεν έχει ακόμη αποφανθεί το τμήμα προσφυγών και, επομένως, ότι η άσκηση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως πρέπει, καταρχήν, να περιορίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας ελέγξει την κρίση του τμήματος προσφυγών, είναι σε θέση να προσδιορίσει βάσει των αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων την απόφαση που έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2011, C-263/09 P, Edwin κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2011, σ. I-5853, σκέψη 72).

93 Τέλος, όσον αφορά την παραπομπή από το ΓΕΕΑ στην απόφαση Εξοπλισμός επικοινωνιών (σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 58), επισημαίνεται ότι αυτή είναι αλυσιτελής.

94 Συγκεκριμένα, στην υπόθεση «Εξοπλισμός επικοινωνιών», το επιχείρημα της προσφεύγουσας ήταν, κατ' ουσίαν, ότι η ελευθερία του δημιουργού περιοριζόταν, μεταξύ άλλων, από την ανάγκη συμμορφώσεως με μια γενική τάση στον τομέα του design (απόφαση Εξοπλισμός επικοινωνιών, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 52, in fine). Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα αυτό, επισημαίνοντας ότι μια γενική τάση στον τομέα του design είναι κρίσιμη, στην καλύτερη περίπτωση, σε σχέση με την αισθητική του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος και μπορεί επομένως να ασκεί επιρροή στην εμπορική επιτυχία του προϊόντος στο οποίο είναι ενσωματωμένο το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα (απόφαση Εξοπλισμός επικοινωνιών, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 58).

95 Με τον τρόπο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε απλώς το ενδεχόμενο μια γενική τάση στον τομέα του design να μπορεί να θεωρηθεί ως παράγοντας περιορισμού της ελευθερίας του δημιουργού, στο μέτρο που αυτή ακριβώς η ελευθερία του δημιουργού είναι εκείνη που του επιτρέπει να ανακαλύπτει νέες φόρμες, νέες τάσεις ή ακόμη και να καινοτομεί στο πλαίσιο κάποιας υπάρχουσας τάσης.

96 Αντιθέτως, με την απόφαση «Εξοπλισμός επικοινωνιών» (σκέψη 37 ανωτέρω), το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως θέλησε να αποφανθεί ότι μια κατάσταση κορεσμού ως προς την τεχνολογική εξέλιξη θα έπρεπε να θεωρηθεί αλυσιτελής στο πλαίσιο της εξέτασης του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε από την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα οποιοδήποτε παράγοντα αφορά την αισθητική του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος ή την εμπορική επιτυχία του προϊόντος στο οποίο είναι ενσωματωμένο το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Εξοπλισμός επικοινωνιών, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 58 in fine).

97 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, μολονότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις περιέχουν ρητή αναφορά στο επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με μια κατάσταση κορεσμού όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη και το εν λόγω επιχείρημα ήταν λυσιτελές για την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, εντούτοις οι αποφάσεις αυτές δεν περιέχουν καμία αιτιολογία σε σχέση με το επιχείρημα αυτό.

98 Κατά πάγια νομολογία, όμως, η υποχρέωση αιτιολογήσεως η οποία έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις ως προς το αν η πράξη είναι βάσιμη ή αν είναι ενδεχομένως πλημμελής οπότε μπορεί να αμφισβητηθεί το κύρος της ενώπιον του δικαστή της Ένωσης και, αφετέρου, να παράσχει τη δυνατότητα στον εν λόγω δικαστή να ελέγξει τη νομιμότητα της πράξεως αυτής (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2003, C-199/99 P, Corus UK κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-11177, σκέψη 145, και Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 90 ανωτέρω, σκέψη 462), συνιστά ουσιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης από την οποία μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση μόνο για επιτακτικούς λόγους (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2005, Τ-218/02, Napoli Buzzanca κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2005, σ. I-A-267 και II-1221, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

99 Στο πλαίσιο αυτό από το οποίο προκύπτει ότι, πέραν των εσφαλμένων εκτιμήσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στις σκέψεις 59 έως 61 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις σε σχέση με ένα ζήτημα το οποίο, εντούτοις, είναι κρίσιμο για την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν καθόσον κήρυξαν άκυρα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα και να απορριφθούν κατά τα λοιπά οι υπό κρίση προσφυγές.

Επί των δικαστικών εξόδων

100 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε ως προς το ουσιώδες μέρος των αιτημάτων του, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

101 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η παρεμβαίνουσα υπέρ του ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

102 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζήτησε να καταδικασθεί η παρεμβαίνουσα στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του ΓΕΕΑ διοικητικής διαδικασίας. Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται αποδοτέα έξοδα. Εντούτοις, δεν ισχύει το ίδιο όσον αφορά τα έξοδα της ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το αίτημα της προσφεύγουσας με το οποίο ζητείται να καταδικασθεί η παρεμβαίνουσα, καθόσον απορρίφθηκαν τα αιτήματά της, στα έξοδα της ενώπιον του ΓΕΕΑ διοικητικής διαδικασίας μπορεί να γίνει δεκτό μόνον όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τις ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίες.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τις αποφάσεις του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 2ας Νοεμβρίου 2010 (υποθέσεις R 1451/2009-3 και R 1452/2009-3) καθόσον κήρυξαν άκυρα τα σχέδια ή υποδείγματα με αριθμούς 000593959-0001 και 000593959-0002.

2) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.

3) Το ΓΕΕΑ φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Antrax It Srl στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

4) Η The Heating Company (THC) φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Antrax It στο πλαίσιο των ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασιών.

Forwood Dehousse Schwarcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Νοεμβρίου 2012.

(υπογραφές)